

Afsætningsforhold heller ikke er organiseret paa praktisk Maade.

Endelig maa man ogsaa have Lov til at sige, at de Vanskeligheder, denne Industri er ude for, ikke mindst har sin Grund i den Konsolideringspolitik — eller Mangel paa Konsolideringspolitik —, som denne Industri har ført. Naar man tænker paa, at mange af de Fabrikker, som nu kommer til Rigsdagen og taler om, hvor vanskeligt de er stedt, i Perioden fra 1916 til 1919 udbetalte 20, 25 og 30 pCt. i Udbytte til deres Aktionærer, saa gruer man i Virkeligheden ved denne Tanke, og jeg kan ikke sige andet end, at efter min Opfattelse maa et saadant Forhold lede Tanken hen paa, at dersom det private Initiativ ikke formaar i Produktionens Interesse at sikre fornøden Konsolidering, kan den Dag komme, da det bliver Samfundets Pligt at sikre den fornødne Udbyttebegrænsning, for at den nødvendige Konsolidering af Bedrifterne kan ske til Gavn for den samlede Produktion.

Den Industri, der her er Tale om, er i det hele taget et Eksempel paa, at man under de Vanskeligheder, som Industrien nu har, og ved Spørgsmaalet om, hvilke Midler der skal anvendes til Vanskelighedernes Afhjælpning, maa have Blikket vendt i flere Retninger. Vi staar her overfor en Industri, hvor Arbejdslønnen kun udgør mellem 15 og 20 pCt. af Varesnes Produktionsværdi. Naar det er Tilfældet, maa man dog ikke tro, at det hele ordnes ved, at man ser alene paa den ene Femtedel af Produktionsomkostningerne, som Arbejdslønnen udgør. Man maa ikke glemme, at de øvrige $\frac{4}{5}$ af Udgifterne dækker over meget, som ud fra produktionsmæssige Synspunkter sikkert trænger til Kritikens Søgelys.

Naar man staar overfor en kriseramte Industri af denne Art, maa jeg mene, at det første, man bør sige til en saadan Industris Mænd, er: I maa ikke vente, at Lovgivningsmagten gennem forhøjede Toldsatser vil give jer Mulighed for at bevare forældede Produktionsmetoder eller Fritagelse for Pligten til en forstandig Konsolideringspolitik. Den Støtte, der kan gives fra Rigsdagens Side under en saadan Krise, maa være en saadan, at den opfordrer til moderne Metoder, moderne Administration og til forstandig Økonomi.

Naar jeg ser paa det Lovforslag, som her er forelagt, maa jeg sige, at den Støtte, der ydes gennem dette, i al sin Begrænsning dog efter min Opfattelse i det store og hele er af den Karakter, jeg her har nævnt.

Man kommer ikke med et Forslag, som siger til denne Industri: I kan ikke klare jer, saa maa vi gennem Toldforhøjelser sætte Priserne saa højt op, at I er sikret. Nej, Lovforslaget siger: Vi vil derigennem, at vi billiggør Raastofferne, gøre det muligt for jer at sælge billigere, saa I bedre kan konkurrere med Udlandets Priser. Gennem Slettelsen af Told paa Maskiner for et Aar opfordres Industrien til den hurtigst mulige Modernisering. Det ærede Medlem Hr. Drachmann tillagde ikke dette Forhold nogen som helst Betydning. I den Henseende er han ikke i Overensstemmelse med Industriudvalget, som enstemmigt udtaler, at en saadan Fritagelse vil betyde en Opfordring til „ved Benyttelsen af denne midlertidige Lempelse i Tolden hurtigt at styrke sin Stilling ved Fornyelser eller Modernisering af de maskinelle Anlæg“.

Gennem Nedsættelse af Tolden i et Aar paa Uldkamgarmsstof giver man Industrien Lejlighed til at forsøge Indarbejdning af Produktionen af Uldmusseliner her i Landet, og efter min Mening er det ogsaa kun rimeligt, at Garnaffald, som er et Raastof for Industrien, henføres under Toldlovens Løbenummer 1 og derved bliver toldfrit. Med Hensyn til Tolden paa Silkegarn til Silketrikotage, hvor det ogsaa drejer sig om Billiggørelse af et Raastof, er det klart, at Toldbeskyttelsen her gennem det sidste Aar er gaaet overordentlig stærkt ned, derved at den færdige Vare er værditoldbeskattet, medens Garnet, der anvendes i Produktionen, er vægttoldbeskattet. Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at jeg for mit Vedkommende har aldrig — og gør det heller ikke nu — anerkendt, at Størrelsen af den Beskyttelse, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard som Finansminister gennemførte paa dette Omraade, var berettiget, og jeg vil gerne til Bedømmelse af Forslaget paa dette Punkt tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvilken Værditold den nuværende Vægttold paa Silkegarn, de $5\frac{1}{2}$ Kr. pr. kg, repræsenterer.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget, idet jeg ligesom Ordførerne for Socialdemokratiet og Venstre pointerer Lovens Midlertidighed og Rigsdagens fuldkommen frie Stilling i denne Sag, naar det Aar er gaaet, som Loven kommer til at gælde for.

Finansministeren (Bramsnes): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget og Anerkendelsen af, at det beskæftiger sig med Ting, som ikke rører ved større Principper, hvad